

Brusel 9. března 2018
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2017/0354 (COD)

15965/1/17
REV 1 (bg,cs,da,de,el,es,et,fi,fr,ga,hr,hu,it,lt,
lv,mt,nl,pl,pt,ro,sk,sl,sv)

COMPET 897
ECO 82
MI 991
ENT 279
CONSOM 411
GAF 52
AGRI 712
CODEC 2137
IA 229

NÁVRH

Č. dok. Komise:	COM(2017) 796 final/2
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 796 final/2.

Příloha: COM(2017) 796 final/2



V Bruselu dne 8.3.2018
COM(2017) 796 final/2

2017/0354 (COD)

CORRIGENDUM

This document corrects document COM(2017) 796 final of 19.12.2017.
Package title "GOODS PACKAGE" is deleted in all language versions except EN.
The text shall read as follows:

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Vytvoření hlubšího a spravedlivějšího jednotného trhu je jednou z klíčových politických priorit Evropské komise¹. Následná opatření a provádění strategie pro jednotný trh ve sdělení „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“, přijatém dne 28. října 2015², představují jeden z hlavních cílů pracovního programu Komise na rok 2017³.

V rámci jednotného trhu je ze všech čtyř základních svobod nejrozvinutější volný pohyb zboží, který vytváří přibližně 25 % HDP EU a 75 % obchodu uvnitř EU. Na EU připadá přibližně jedna šestina světového obchodu se zbožím. Obchod se zbožím mezi členskými státy EU (obchod uvnitř EU) byl v roce 2016 odhadován na 3 110 miliard EUR⁴. Pro zajištění hlubokého a spravedlivého jednotného evropského trhu však ještě zbývá hodně práce. Pokud neexistují společná pravidla, ne vždy se uplatňuje zásada vzájemného uznávání. Cílem „balíčku týkajícího se zboží“ oznámeného v pracovním programu Komise na rok 2017 je řešit tento zásadní problém iniciativou zaměřenou na vzájemné uznávání.

Vzájemné uznávání je nezbytné pro řádné fungování jednotného trhu se zbožím. Pokud nejsou zavedeny zvláštní právní předpisy EU, mohou si členské státy samy stanovovat vnitrostátní pravidla s požadavky, jež musí výrobky splňovat. Takové vnitrostátní požadavky mohou koexistovat v různých členských státech, ale v případě odlišnosti mohou vytvářet překážky obchodu uvnitř EU. Zásada vzájemného uznávání vyžaduje, aby zboží, které je v souladu s právními předpisy uvedeno na trh v jednom členském státě, nebylo zakázáno v jiném členském státě, pokud tento stát nemá rozumné důvody pro zákaz nebo omezení jeho prodeje. Vzájemné uznávání se týká výrobků, na které se nevztahují harmonizační právní předpisy Unie nebo na které se vztahují pouze částečně, například široké škály spotřebního zboží (textil, obuv, výrobky pro péči o děti, šperky, nádobí nebo nábytek).

Přijetí nařízení (ES) č. 764/2008 (dále jen „nařízení“)⁵ bylo částečnou⁶ reakcí na slabé uplatňování zásady vzájemného uznávání v oblasti zboží, vyvolanou nedostatkem povědomí o této zásadě, právní nejistotou při jejím uplatňování a nedostatkem správní spolupráce mezi vnitrostátními orgány. Nařízení se zaměřilo především na vytvoření procesního rámce s cílem minimalizovat možnost, aby vnitrostátní technická pravidla vytvářela protiprávní překážky⁷.

V prosinci 2013 bylo v závěrech o politice jednotného trhu, přijatých Radou pro konkurenceschopnost, konstatováno, že ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně harmonizace a vzájemného uznávání⁸. Komise byla proto vyzvána, aby předložila Radě zprávu o odvětvích a trzích, ve kterých je uplatňování zásady vzájemného uznávání

¹ Jean-Claude Juncker, „Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu“, politické směry pro příští Evropskou komisi, úvodní projev na plenárním zasedání Evropského parlamentu dne 15. července 2014: http://ec.europa.eu/about/juncker-commission/priorities/index_en.htm

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky (COM(2015) 550/2).

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_cs.htm

⁴ Zdroj: Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_cs.pdf

⁶ Ke správnému uplatňování zásady vzájemného uznávání lze používat několik dalších nástrojů, například ustanovení o vzájemném uznávání a stížnosti a řízení o nesplnění povinnosti v souvislosti s články 34–36 Smlouvy o fungování EU. Další informace naleznete v hodnocení.

⁷ Viz hodnocení.

⁸ Závěry o politice jednotného trhu, zasedání Rady pro konkurenceschopnost, Brusel, 2. a 3. prosince 2013: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf

ekonomicky nejvýhodnější, ale kde je její fungování stále nedostatečné nebo problematické. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost vyzvala Komisi, aby zajistila, že zásada vzájemného uznávání bude fungovat efektivně, a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy⁹.

V reakci na známky toho, že fungování této zásady pravděpodobně není optimální, a s ohledem na žádost Rady bylo uplatňování zásady vzájemného uznávání podrobena externímu hodnocení¹⁰. V návaznosti na tyto skutečnosti obsahovalo hodnocení Komise o fungování vzájemného uznávání (REFIT) také část posuzující fungování nařízení, a to s cílem získat úplnou představu o překážkách, které brání tomu, aby vzájemné uznávání fungovalo optimálně (dále jen „hodnocení“).

Hodnocení došlo k závěru, že vzájemné uznávání nefunguje tak, jak by mělo, a že zásada a nařízení měly omezený účinek při plnění stanovených cílů, pokud jde o zvyšování povědomí a posilování právní jistoty a správní spolupráce.

Tato iniciativa reaguje na závěry hodnocení. Jejím hlavním cílem je dosáhnout spravedlivějšího a hlubšího jednotného trhu se zbožím prostřednictvím většího a lepšího vzájemného uznávání.

Specifickým cílem bude zlepšit fungování vzájemného uznávání, a to navržením několika ambiciózních opatření. Tato opatření mají zajistit dodržování stávajících práv a povinností vyplývajících ze zásady vzájemného uznávání. V praxi to znamená, že členské státy budou mít i nadále možnost chránit své oprávněné vnitrostátní veřejné cíle a omezit uvedení zboží na trh i v případě, že je v souladu s právními předpisy uvedeno na trh jinde, pokud je jejich rozhodnutí odůvodněné a přiměřené.

Za prvé upřesnění rozsahu vzájemného uznávání jasným vymezením okolností, za kterých je použitelné, zvýší právní jistotu pro podniky a vnitrostátní orgány, pokud jde o to, kdy lze zásadu vzájemného uznávání použít.

Za druhé zavedení vlastního prohlášení pro snadnější prokázání, že výrobek byl v souladu s právními předpisy již uveden na trh, a systému řešení problémů pro případy rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh zvýší právní jistotu v otázce uplatňování vzájemného uznávání a usnadní jeho využívání ze strany podniků; podniky i vnitrostátní orgány budou vědět, co mohou rozumně očekávat, když se uplatňuje nebo by se mělo uplatňovat vzájemné uznávání.

A konečně vytvoření správní spolupráce a zavedení nástroje ITlepší komunikaci, spolupráci a vzájemnou důvěru mezi vnitrostátními orgány, a tím usnadní fungování vzájemného uznávání.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

- a) Směrnice (EU) 2015/1535 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti¹¹

Směrnice přispívá k zajištění většího a lepšího vzájemného uznávání, neboť ukládá členským státům, aby oznamovaly Komisi a sobě navzájem jakékoli návrhy „technických předpisů“ pro výrobky ještě před jejich přijetím ve vnitrostátním právu. To pomáhá zabránit vytváření nových překážek obchodu v podobě „technických předpisů“ ještě před jejich přijetím, neboť

⁹ Závěry o politice jednotného trhu, zasedání Rady pro konkurenceschopnost, Brusel, 2.–3. března 2015: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=CS&f=ST%206197%202015%20INIT>

¹⁰ Evropská Komise, studie provedená skupinou Technopolis Group (2015): „Hodnocení uplatňování zásady vzájemného uznávání v oblasti zboží,“ ENTR/172/PP/2012/FC-LOT 4, prováděné od dubna 2014 do května 2015: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_en.htm

¹¹ Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1.

to Komisi a členským státům umožní ověřit, zda je příslušné technické pravidlo slučitelné s právem EU. Tato iniciativa má odlišný, doplňkový cíl. Zavádí nápravná opatření, která mají zaručit, aby se pravidlo, jakmile vstoupí v platnost, používalo v každém jednotlivém případě správně a takovým způsobem, který respektuje zásadu vzájemného uznávání.

b) Směrnice 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků¹²

Tato směrnice zajišťuje, aby výrobky uváděné na trh EU byly bezpečné. Vztahuje se na neharmonizované spotřební výrobky. Tento návrh nařízení se rovněž vztahuje na neharmonizované oblasti, ale řeší situace, kdy příslušné orgány členského státu mají v úmyslu odepřít nebo zakázat uvedení na trh nebo používání neharmonizovaného spotřebního výrobku uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a to z jiných důvodů, než je pouze riziko pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Taková situace nastává například tehdy, když uvedení výrobku na trh není dovoleno z důvodů týkajících se označení, velikosti, složení nebo balení nebo z ekologických důvodů.

c) Nařízení (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích¹³

Toto nařízení zřizuje kontaktní místa pro stavební výrobky s cílem poskytovat informace o ustanoveních vztahujících se na stavby a stavební výrobky. Tato iniciativa je soudržným doplňkem kontaktních míst pro stavební výrobky. V mnoha členských státech však byla kontaktní místa pro stavební výrobky a kontaktní místa pro výrobky sloučena s cílem nabídnout „jednotné kontaktní místo“ pro podniky. Takovýmto sloučením tato iniciativa v budoucnu nebrání.

d) Síť SOLVIT¹⁴

SOLVIT je služba, kterou poskytují státní správy každého členského státu EU a Islandu, Lichtenštejnska a Norska. Tato služba pomáhá podnikům, jejichž práva jsou porušena orgány veřejné moci v jiném členském státě EU, a zaměřuje se na nalezení řešení do deseti týdnů. Službu SOLVIT tak mohou využívat jako alternativu k soudním řízením podniky, které s využitím zásady vzájemného uznávání čelí vnitrostátnímu rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh. Tato iniciativa se opírá o síť SOLVIT a nedávno přijatý akční plán na posílení sítě SOLVIT¹⁵, vylepšuje stávající mechanismus v oblasti zboží s cílem umožnit s využitím zásady vzájemného uznávání snadnější napadnutí správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh.

e) Harmonizační právní předpisy EU

Harmonizační právní předpisy EU a vzájemné uznávání jsou plně komplementární. Společná pravidla EU týkající se výrobků (harmonizační právní předpisy EU) spolu se zásadou vzájemného uznávání zajišťují volný pohyb zboží na vnitřním trhu. Harmonizační právní předpisy EU stanoví společné požadavky na způsob, jakým musí být výrobek vyroben. Harmonizační právní předpisy EU, které by se vztahovaly na všechny výrobky a všechny jejich aspekty, však nejsou realistickým ani žádoucím cílem. Jedná se o nákladný a časově náročný proces, při němž je nutné nalézt rovnováhu mezi různými přístupy a který by měl být vyhrazen pro takové výrobky a jejich aspekty, u nichž existují významné překážky volného pohybu na jednotném trhu, které nelze řešit jinak. Jestliže neexistují společná pravidla EU nebo se na výrobky vztahují společná pravidla EU pouze částečně, mají členské státy i nadále

¹² Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 47.

¹³ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_cs.htm

¹⁵ COM(2017) 255 final.

možnost přijímat vnitrostátní technická pravidla stanovující požadavky, jež musí takové výrobky splňovat, pokud jde o název zboží, tvar, velikost, označování, balení atd. Tato iniciativa zajišťuje, aby členské státy při tomto postupu dodržovaly články 34 a 36 SFEU, a zejména zásadu vzájemného uznávání.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Pro vzájemné uznávání jsou důležité tyto probíhající/plánované iniciativy na úrovni EU:

- a) Jednotná digitální brána¹⁶. Smyslem brány je zlepšit online dostupnost, kvalitu a snadnost dohledávání informací a asistenčních služeb a postupů, které jsou důležité pro podniky a občany.
- b) Akční plán na posílení sítě SOLVIT¹⁷.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Toto nařízení vychází z čl. 114 odst. 1 SFEU, který se zabývá zřízením a fungováním vnitřního trhu a určuje, že lze přijmout opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu. Cílem tohoto nařízení je nastavení pravidel a postupů zajišťujících volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a to při plném respektování zásady vzájemného uznávání. Tím není dotčena právní autonomie členských států v oblasti neharmonizovaného zboží.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzájemné uznávání se uplatňuje v přeshraničních situacích pouze tehdy, pokud by hospodářský subjekt chtěl obchodovat v některém členském státě s výrobkem již uvedeným v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Opatření samotných členských států nemohou vyřešit problémy spojené s uplatňováním zásady vzájemného uznávání na celém jednotném trhu. Pokud má být uplatňování této zásady účinné, musí se opírat o společná řešení využívaná stejně všemi vnitrostátními orgány. Pouze takové společné postupy mohou zaručit, že vnitrostátní orgány budou uplatňovat tuto zásadu stejným způsobem, a společností tak zajistí rovné zacházení, bez ohledu na zemi, ve které chtějí uvést na trh své výrobky. Ponechání procesních aspektů uplatňování zásady vzájemného uznávání na každém členském státu by oslabilo tuto zásadu rozložením způsobu fungování do 28 různých a možná protichůdných postupů. Proto je opatření EU vhodné a odůvodněné pro zajištění účinného uplatňování této zásady. Odpovědností EU je jednat tak, aby zajistila fungování jednotného trhu se zbožím. Podle čl. 26 odst. 2 SFEU zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je v souladu s ustanoveními Smluv zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Zákaz opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu zboží je jednou z hlavních zásad SFEU (články 34 až 36).

- **Proporcionalita**

Tento návrh pečlivě vyvažuje na jedné straně právní autonomii členských států pro stanovení úrovně ochrany, kterou považují za nezbytnou pro dosažení oprávněných veřejných zájmů, a na straně druhé potřebu odstraňování zbývajících překážek bránících volnému pohybu zboží,

¹⁶ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování informací, postupů, asistenčních služeb a služeb pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (COM(2017) 256).

¹⁷ COM(2017) 255.

kteří je v souladu s právními předpisy uvedeno na trh v jiných členských státech a na které se vztahují články 34–36 Smlouvy o fungování EU.

Opatření zamýšlená tímto návrhem nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k vyřešení zjištěných problémů a dosažení stanovených cílů. Očekávané náklady pro Komisi a členské státy se považují za přijatelné a budou kompenzovány úsporami podniků a přínosy pro podniky, spotřebitele i členské státy.

- **Volba nástroje**

Toto nařízení vychází z článku 114 SFEU. Obsahuje ustanovení zaměřená na zlepšení fungování jednotného trhu se zbožím zavedením pravidel a postupů pro příslušné orgány členských států a pro podniky s cílem zajistit plynulý volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Hodnocení fungování vzájemného uznávání v oblasti zboží, tj. zásady vzájemného uznávání a nařízení o vzájemném uznávání, zjišťovalo, do jaké míry dosáhlo vzájemné uznávání původních cílů, pokud jde o účinnost, účelnost, relevanci, soudržnost a přidanou hodnotu EU. Ze zjištění vyplývá, že v oblasti zboží je vzájemné uznávání stále relevantní a může Evropské unii přinést přidanou hodnotu. Umožňuje uvádět na trh v jiných členských státech výrobky již uvedené v souladu s právními předpisy na trh jinde. Zásada vzájemného uznávání však nefunguje dobře. Většina podniků hodlajících prodávat výrobky v jiném členském státě prověří platná pravidla v daném členském státě, a pokud zjistí, že jim tato pravidla brání v prodeji výrobků, nespolehají se na zásadu vzájemného uznávání, ale většina z nich přizpůsobí výrobek těmto pravidlům. Jestliže se podniky snaží spoléhat na zásadu vzájemného uznávání, vnitrostátní orgány jejich výrobkům často odpírají přístup na trh. Pokud jde o nařízení, které bylo přijato s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání, z hodnocení obecně vyplývá, že jen málo hospodářských subjektů se domnívá, že se prodej výrobků v jiných členských státech od vstupu nařízení v platnost ulehčil. Nařízení mělo z hlediska stanovených cílů mírný účinek, a to hlavně proto, že jím zavedené procesní požadavky se ukázaly jako nedostatečné pro zajištění snadného, spolehlivého a uživatelsky přívětivého uplatňování zásady vzájemného uznávání. Mělo rovněž omezené účinky na zvýšení povědomí o zásadě vzájemného uznávání.

Účinnost

Navzdory existenci této zásady a přijetí nařízení zůstává volný pohyb zboží v neharmonizované oblasti problematický, zejména v důsledku nedostatečného povědomí a informovanosti, nedostatku právní jistoty i nedostatku vzájemné důvěry a spolupráce mezi vnitrostátními orgány. Podniky se stále potýkají s obtížemi, pokud jde o přístup na trh, a to i v případě, že jsou jejich výrobky již uvedeny v souladu s právními předpisy na trh v jiných členských státech. Proto často své výrobky přizpůsobují nebo na jejich uvedení na nový trh rezignují. Konzultace se zúčastněnými stranami ukazují, že úroveň povědomí o vzájemném uznávání v průběhu let vzrostla, ale nikoli dostatečně. Všechny zúčastněné strany se shodně domnívají, že by se povědomí mělo zvýšit a že by to mělo být jednou z hlavních priorit Komise. Právní jistota při uplatňování vzájemného uznávání zůstává hlavní překážkou bránící volnému pohybu neharmonizovaných výrobků a jedním z hlavních důvodů, proč se podniky a

vnitrostátní orgány staví zdráhavě vůči vzájemnému uznávání. Z hodnocení vyplývá, že je nutno dále posílit správní spolupráci s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání.

Účelnost

Proběhly konzultace s relevantními zúčastněnými stranami s cílem posoudit, do jaké míry jsou náklady vzniklé uplatňováním této zásady a nařízení přiměřené přínosům, kterých bylo díky nim dosaženo. Z hlediska nákladů vyplynuly z nařízení některé náklady pro vnitrostátní orgány: provádění a fungování kontaktních míst pro výrobky (7 417–47 450 EUR v přepočtu na 1 plný pracovní úvazek) a náklady související s posuzováním výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě (420 000 EUR v jednom odvětví, jako jsou např. hnojiva). Tyto náklady považují za průměrné. Hlavní náklady, které vznikají podnikům, jsou spíše důsledkem nesprávného uplatňování vzájemného uznávání. Musí přizpůsobovat své výrobky, provádět duplicitní zkoušky a postupy (1 000–150 000 EUR na výrobek a trh) nebo ztrácejí příležitosti (40 000–500 000 EUR na výrobek a trh), protože se musí vstupu na nový trh vzdát. Většina těchto nákladů byla považována za významné. Pokud jde o náklady/přínosy, je vnímání dosti smíšené. Zatímco vnitrostátní orgány obvykle souhlasí s tím, že náklady jsou úměrné přínosům, podniky jsou většinou opačného názoru. Domnívají se, že vynakládají značné náklady, aniž by dosáhly přínosů.

Soudržnost

Provedené hodnocení ukazuje, že nic nenasvědčuje jakémukoli rozporu mezi vzájemným uznáváním a ostatními politikami EU pro dosažení vnitřního trhu a usnadnění volného pohybu zboží v EU. Zásada vzájemného uznávání je spolu s nařízením soudržným doplňkem řady iniciativ v této oblasti, jako jsou například směrnice 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků¹⁸, směrnice (EU) 2015/1535 o „transparentnosti jednotného trhu“, nařízení (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích, síť SOLVIT¹⁹ a harmonizační právní předpisy EU.

Relevance

Vzájemné uznávání se zaměřuje na dosažení hluboké integrace trhu při současném respektování rozmanitosti a právní autonomie mezi členskými státy. Je vnímáno jako alternativa k harmonizaci, která umožňuje právní autonomii, není-li harmonizace nezbytná, odůvodněná a přiměřená. Kromě toho je vzájemné uznávání důležité zejména pro podporu inovací. V oblasti nových inovativních výrobků neexistují žádná evropská harmonizovaná pravidla a podniky se musí spoléhat na stávající pravidla a normy na vnitrostátní úrovni nebo se dokonce vypořádat s absencí těchto pravidel. Vzájemné uznávání je jedinou alternativou pro podniky, které chtějí své nové nebo inovativní výrobky uvést na trh v jiných členských státech.

Přidaná hodnota EU

Z hodnocení vyplývá všeobecná shoda zúčastněných stran, že vzájemné uznávání přináší přidanou hodnotu EU. Umožňuje uvádět na trh v jiných členských státech výrobky již uvedené v souladu s právními předpisy na trh jinde při současném zachování právní autonomie a rozmanitosti členských států. Všeobecně se uznává, že cíle, které stanoví, lze splnit pouze tím, že bude fungovat na úrovni EU. V průběhu celého konzultačního procesu

¹⁸ Úř. věst. L 001, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/what-is-solvit/index_cs.htm

byly zúčastněné strany téměř jednotné v názoru, že je nutno mít právní nástroj EU pro dosažení většího a lepšího vzájemného uznávání.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Členové poradního výboru pro vzájemné uznávání byli požádáni, aby vnesli své připomínky v průběhu svých posledních zasedání ve dnech 2. prosince 2015 a 25. října 2016. Někteří zástupci nebyli přesvědčeni, že úplné přepracování nařízení bude mít nějaké přínosy, všichni se však shodli, že určité úpravy jsou nezbytné a že mnohé problémy lze vyřešit opatřeními „měkkého“ práva.

Veřejná konzultace ve všech úředních jazycích EU byla zveřejněna na konzultačních internetových stránkách portálu *Europa*. Konzultace se konala od června do září 2016. Účastníci veřejné konzultace zaslali **153** odpovědí. Silně byly zastoupeny podniky (91), následované orgány členských států (45) a občany (17). Z výsledků konzultace vyplývá, že navzdory uváděné vysoké úrovni povědomí o vzájemném uznávání považuje většina respondentů za nezbytné dále povědomí zvyšovat. Pokud jde o překážky fungování vzájemného uznávání, podniky uvedly, že nejzávažnější z nich je neexistence rychlých opravných prostředků pro napadnutí vnitrostátních rozhodnutí o odepření přístupu na trh, následovaná nedostatečnou komunikací mezi orgány. Pokud se týče priorit Komise týkajících se vzájemného uznávání, podniky považují za nejvyšší prioritu potřebu účinných opravných prostředků, zatímco členské státy a občané se přiklání ke zvýšení povědomí o vzájemném uznávání.

Veřejná konzultace byla doplněna konferencí zúčastněných stran, kterou uspořádala Komise dne 17. června 2016. Cílem této akce bylo zjistit hlavní problémy související s fungováním vzájemného uznávání a určit další možné postupy. Akce se zúčastnilo 144 účastníků zastupujících podniky (62), vnitrostátní orgány (60) a další subjekty (22), jako například spotřebitelské organizace nebo odborové svazy. Celkově se účastníci vyslovili pro potřebu zlepšit fungování vzájemného uznávání a zvýšit právní jistotu ohledně uplatňování zásady vzájemného uznávání.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

V letech 2014 až 2016 Komise nebo externí dodavatelé provedli širokou škálu průzkumů, konzultací a studií, jejichž výsledkem je solidní souhrn poznatků.

Fungování zásady vzájemného uznávání bylo předmětem externího hodnocení prováděného v letech 2014 až 2015. Závažností problému a dopady různých možností předpokládaných Komisí se zabývala studie provedená v letech 2016 až 2017.

- **Posouzení dopadů**

V rámci přípravy na tuto iniciativu bylo provedeno posouzení dopadů. Z něj vyplývá, že se uskutečňuje menší objem obchodu s výrobky, na které se vztahuje vzájemné uznávání. Porovnání hodnoty vývozu v rámci EU s domácí spotřebou ukazuje, že hodnota vývozu v rámci EU u harmonizovaných výrobků představuje 55 % domácí spotřeby, zatímco u neharmonizovaného a částečně harmonizovaného zboží činí pouze 35 %. Příčinou jsou překážky, na které narážejí podniky při snaze uvádět své výrobky na trh na základě zásady vzájemného uznávání. Podnikům vznikají v důsledku nedostatečného vzájemného uznávání vysoké finanční náklady. Například nezbytné náklady na přizpůsobení výrobků platným vnitrostátním pravidlům v situaci, kdy je vzájemné uznávání odepřeno nebo se k proniknutí na trh nepoužije, se odhadují na 1 000 až 150 000 EUR na jeden výrobek a jeden trh. Odhad nákladů v případě ztracených příležitostí, tj. u podniků, které se vzdají vstupu na trh v důsledku různých vnitrostátních pravidel vyžadujících úpravu výrobků, činil v průměru

10 000 až 500 000 EUR na jeden výrobek a jeden trh. Studie vypracovaná pro Evropský parlament²⁰ se pokusila odhadnout závažnost dopadu necelních překážek obchodu na vnitřním trhu. Dospěla k závěru, že snížení takových překážek by mohlo vést k nárůstu obchodu uvnitř EU o více než 100 miliard EUR ročně. Navíc v období let 2008 až 2014 působilo v neharmonizovaných odvětvích kolem 0,89 milionu podniků, což představuje více než 50 % všech aktivních podniků ve výrobních odvětvích. Přibližně 87 % těchto podniků jsou mikropodniky. Ve zprávě o konkurenceschopnosti z roku 2014 Komise uvádí, že pouze 14 % malých a středních podniků ve srovnání s 85,4 % velkých výrobních firem obchoduje v EU na přeshraniční úrovni.

Posouzení dopadů obdrželo 7. dubna 2017 kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace. Výbor ocenil celkově dobrou prezentaci zprávy a jako další zlepšení doporučil, aby lépe vysvětlila výběr možností a způsob možného fungování v praxi. Zpráva by měla rovněž vyvodit jasnější závěry ohledně dopadu očekávaného výsledku revize na fungování vzájemného uznávání v praxi a ohledně toho, jak tento výsledek přispěje k dobrému fungování vnitřnímu trhu. Také by měla lépe posoudit možnost zjednodušení administrativy a snížení zátěže. Do zprávy byla začleněna doporučení obsažená v kladném stanovisku. Zpráva obsahuje zejména lepší vysvětlení různých možností a způsobu jejich vzájemného působení. Podává i přesnější informace o tom, jak tyto možnosti fungují v praxi, a zaměřuje se na to, jaké důsledky má upřednostňovaná možnost na trh. Zpráva rovněž lépe objasňuje, do jaké míry vyplývají současné regulační zátěže z nefunkčnosti vzájemného uznávání, a jasně ukazuje, jak jednotlivé upřednostňované možnosti tyto zátěže sníží. Souhrnný přehled a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace jsou k dispozici zde: XXXXX.

Kromě možnosti č. 1 (*status quo*) byly v posouzení dopadů zahrnuty tyto zamýšlené možnosti politiky:

Možnost č. 2 – „Měkké“ právo pro zlepšení fungování vzájemného uznávání (zvyšování povědomí, odborná příprava, výměna úředníků apod.),

Možnost č. 3 – Minimální legislativní změny nařízení (ES) č. 764/2008 (transparentnost správních rozhodnutí, využívání norem EU, rozšířená role kontaktních míst pro výrobky),

Možnost č. 4 – Komplexní legislativní změny nařízení (ES) č. 764/2008 (dobrovolné prohlášení o vzájemném uznávání, mechanismus řešení problémů, vylepšená kontaktní místa pro výrobky a spolupráce),

Možnost č. 5 – Dobrovolné předchozí schválení uvedení na trh.

Již v rané fázi byla vyřazena možnost týkající se zrušení nařízení a možnost navržení dalších harmonizačních opatření zaměřených na specifické základní požadavky vztahující se k určitým aspektům výrobků, jakož i zavedení prohlášení třetí strany o shodě.

Upřednostňovanou možností je možnost č. 4 (komplexní legislativní změny nařízení (ES) č. 764/2008), doplněná možností č. 2 (opatření „měkkého“ práva).

Možnost č. 2 („měkké“ právo) získala podporu všech zúčastněných stran, ale byla považována za účinnou pouze v případě, že ji doplní další komplexní nástroje.

Možnost č. 3 (minimální legislativní změny nařízení) považovaly členské státy a hospodářské subjekty za potenciálně účinnou, avšak v menší míře než ostatní možnosti.

²⁰

„The Cost of Non-Europe in the Single Market, „Cecchini Revisited“, An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market“ (Náklady vyplývající z neexistence společného evropského postupu v oblasti jednotného trhu – Revize Cecchiniho zprávy – Přehled potenciálních hospodářských přínosů vyplývajících z dalšího budování jednotného evropského trhu), CoNE 1/2014.
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf)

Možnost č. 4 byla považována pro dosažení politických cílů a snižování nákladů podniků za nejúčinnější.

Zúčastněné strany se shodly, že možnost č. 5 (dobrovolné předchozí schválení) nemůže odstranit stávající překážky vzájemného uznávání. Tato možnost by přinesla především náklady. Například v odvětví biocidních přípravků činil odhad správních výdajů spojených s tímto postupem 18 až 20 milionů EUR za rok.

V důsledku složitosti a různorodosti výrobků spadajících do oblasti působnosti vzájemného uznávání je velmi obtížné provést kvantitativní posouzení přínosů. Kombinace možnosti č. 4 s možností č. 2 by zvýšila povědomí a informovanost o vzájemném uznávání a současně vnesla právní jistotu do oblasti uplatňování této zásady a zlepšila správní spolupráci mezi členskými státy. Díky tomu by si více hospodářských subjektů uvědomovalo možnost vstupu na nové trhy bez dalších změn svých výrobků, ale navíc získá tento systém důvěru u těch subjektů, které jsou o vzájemném uznávání informovány, ale zdráhají se je používat. Zejména by to usnadnilo uvádění na trh takových výrobků, které byly uvedeny v souladu s právními předpisy na trh v jiných členských státech, a to zformováním a zefektivněním diskusí o tom, zda výrobek může vstoupit na trh na základě vzájemného uznávání, a zmírněním rizika odepření přístupu na trh. To by výrazně snížilo podnikům náklady související s informováním, přizpůsobováním, zpožděním vstupu na trh a ztracenými příležitostmi. Pro členské státy by tato kombinace možností byla také přínosem, protože by sloužila jako podnět k důslednějšímu a správnému uplatňování zásady vzájemného uznávání. Zmírnění překážek obchodu obecně (viz výše) by mohlo vést k nárůstu obchodu uvnitř EU o více než 100 miliard EUR ročně.

Stejně tak je velmi obtížné vypracovat kvantitativní posouzení nákladů upřednostňovaných možností. Náklady pro hospodářské subjekty jsou považovány za minimální, což platí i pro dobrovolné prohlášení o vzájemném uznávání, u něhož by se náklady podle odhadu omezily na minimální administrativní práci (která by u hospodářského subjektu spočívala ve vyplnění prohlášení a trvala by v průměru dvacet minut). Členské státy a Komise by nesly určité nezbytné náklady, které lze odhadnout následovně: možnost „měkkého“ práva vyžaduje náklady spojené s organizací a koordinací akcí zvyšujících úroveň povědomí a odborné přípravy (500 000 EUR), jakož i náklady spojené se schématem výměny úředníků (100 000 EUR). Mechanismus řešení problémů zahrnuje zvýšené pracovní zatížení Komise z hlediska pracovníků zabývajících se odvoláními (3–4 další plné pracovní úvazky). Zvýšení správní spolupráce mezi členskými státy zahrnuje také určité náklady odhadované na 1 200 000 EUR ročně.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Vzhledem k dopadům, které má nefunkčnost vzájemného uznávání na fungování vnitřního trhu, byl s touto iniciativou spojen program REFIT. Hodnocení zjišťovalo, jak lze snížit regulační zátěž. Došlo se k závěru, že skutečnost nedostatečného fungování vzájemného uznávání je *de facto* regulační zátěží vytvářející překážky obchodu. Jakékoli snahy o zlepšení fungování vzájemného uznávání by proto měly za následek zjednodušení pro podniky, například snazší přístup na nové trhy. Zavedení dobrovolného prohlášení o vzájemném uznávání bude mít zásadní vliv na snížení administrativní zátěže pro hospodářské subjekty. Zjednodušení postupů pro přístup na trh a komunikaci s vnitrostátními orgány usnadní přístup na trh, a tím sníží náklady hospodářských subjektů. Lepší spolupráce a komunikace mezi orgány navíc zvýší důvěru, a proto zkrátí zpoždění při posuzování zboží na trhu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Jak je zdůrazněno ve finančním výkazu, návrh vyžaduje lidské a správní zdroje a také operační prostředky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Každých pět let Komise vyhodnotí toto nařízení a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva posoudí fungování nařízení a zásady vzájemného uznávání pokud možno na základě kritérií účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty EU, jakož i jejich dopad na volný pohyb zboží a na vnitřní trh se zbožím, a to na základě zpětné vazby získané od zúčastněných stran, včetně příslušných informací od členských států. Zváží se specifické ukazatele umožňující posoudit dopady nařízení, např. počet oznámení podaných příslušnými orgány prostřednictvím podpůrného informačního a komunikačního systému, rychlost použitých postupů nebo počet výměn informací mezi příslušnými orgány a kontaktními místy pro výrobky.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 stanoví předmět nařízení, kterým je stanovení pravidel a postupů pro zajištění práva na volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Článek 2 vymezuje oblast působnosti nařízení.

Článek 3 obsahuje příslušné definice pro účely tohoto nařízení.

Článek 4 stanoví prohlášení o vzájemném uznávání, které budou hospodářské subjekty dobrovolně používat za účelem snadnějšího prokázání, že výrobek byl uveden v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Stanoví podmínky, které musí toto prohlášení splňovat, a objasňuje, že je lze předložit online.

Článek 5 stanoví postup, který musí dodržovat příslušné orgány členských států při posuzování otázky, zda zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě lze uvést na trh na jejich území na základě zásady vzájemného uznávání.

Článek 6 obsahuje požadavky týkající se dočasného pozastavení zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě v případě, že takové zboží představuje vážné riziko pro zdraví a bezpečnost nebo je v rozporu s veřejnou mravností nebo veřejnou bezpečností.

Článek 7 předchází zdvojení oznámení Komisi, když oznamované správní rozhodnutí je také opatřením spadajícím do systému RAPEX.

Článek 8 stanoví mechanismus řešení problémů týkajících se vzájemného uznávání, který umožňuje hospodářským subjektům napadnout správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh tím, že je nejprve postoupí síti SOLVIT. Takové správní rozhodnutí podléhá posouzení Komisí na žádost příslušného centra sítě SOLVIT.

Článek 9 stanoví úkoly kontaktních míst pro výrobky.

Článek 10 stanoví rámec pro správní spolupráci mezi příslušnými orgány.

Článek 11 stanoví nástroj IT pro účely komunikace a výměny informací mezi příslušnými orgány členských států a mezi příslušnými orgány členských států a Komisí.

Článek 12 vymezuje financování činností uskutečňovaných na podporu tohoto nařízení.

Článek 13 objasňuje způsob ochrany finančních zájmů Unie.

Článek 14 požaduje, aby Komise pravidelně podávala zprávy Evropskému parlamentu a Radě o fungování vzájemného uznávání, včetně fungování tohoto nařízení.

Článek 15 zřizuje výbor a stanoví prováděcí pravomoci, které jsou tímto nařízením svěřeny Komisi.

Článek 16 zrušuje nařízení (ES) č. 764/2008.

Článek 17 stanoví vstup v platnost a použitelnost tohoto nařízení.

Příloha stanoví standardní šablonu pro prohlášení o vzájemném uznávání.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²¹ v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží v souladu s ustanoveními Smluv. Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, jsou mezi členskými státy zakázána. Tento zákaz se týká všech vnitrostátních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu se zbožím uvnitř Unie. Volný pohyb zboží je na vnitřním trhu zajištěn harmonizací pravidel na úrovni Unie stanovujících společné požadavky pro uvádění určitého zboží na trh, nebo u zboží či aspektů zboží, na které se harmonizační pravidla nevztahují, uplatňováním zásady vzájemného uznávání.
- (2) Překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy mohou být protiprávně vytvářeny, pokud při neexistenci harmonizačních pravidel Unie týkajících se zboží nebo určitého aspektu zboží příslušný orgán členského státu uplatňuje vnitrostátní pravidla na zboží tohoto druhu uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a vyžaduje, aby zboží splňovalo určité technické požadavky, například požadavky na název, tvar, velikost, hmotnost, složení, prezentaci, označování nebo balení. Uplatňování takových pravidel na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mohlo být v rozporu s články 34 a 36 Smlouvy, i když se tato pravidla vztahují na veškeré zboží bez rozdílu.
- (3) Zásada vzájemného uznávání je odvozena z judikatury Soudního dvora Evropské unie. Podle této zásady členské státy nesmějí zakázat na svém území prodej zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a to ani v případě, že bylo zboží vyrobeno nebo zhotoveno podle odlišných technických pravidel. Tato zásada však není absolutní. Členské státy mohou bránit uvedení na trh u zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh jinde, jestliže jsou tato omezení oprávněná z důvodů stanovených v článku 36 Smlouvy nebo z jiných naléhavých důvodů obecného zájmu a jestliže jsou v obou případech přiměřená sledovanému cíli.

²¹

Úř. věst. C , , s . .

- (4) Pojem naléhavých důvodů obecného zájmu je pojem, který se vyvíjí a byl zaveden judikaturou Soudního dvora v souvislosti s články 34 a 36 Smlouvy. Tento pojem zahrnuje mimo jiné účinnost daňového dohledu, poctivost obchodních transakcí, ochranu spotřebitelů, ochranu životního prostředí, zachování rozmanitosti tisku a riziko vážného narušení finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení. Tyto naléhavé důvody, v nichž mezi jednotlivými členskými státy existují legitimní rozdíly, mohou odůvodnit použití vnitrostátních pravidel příslušnými orgány. Taková rozhodnutí však musí být řádně odůvodněná, vždy musí být respektována zásada proporcionality a musí se brát ohled na to, zda příslušný orgán skutečně použil co možná nejméně omezující rozhodnutí. Kromě toho se správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě nesmí zakládat na pouhé skutečnosti, že zboží, které je předmětem posouzení, splňuje oprávněný veřejný cíl sledovaný členským státem odlišným způsobem, než jak tento cíl splňuje domácí zboží tohoto členského státu.
- (5) Nařízení (ES) č. 764/2008²² bylo přijato s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání, a to stanovením postupů minimalizujících možnost vytváření protiprávních překážek bránících volnému pohybu zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Navzdory přijetí tohoto nařízení stále existuje mnoho problémů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání. Z hodnocení prováděného v letech 2014 až 2016 vyplynulo, že zásada nefunguje tak, jak by měla, a nařízení (ES) č. 764/2008 usnadňuje její uplatňování pouze omezeně. Nástroje a procesní záruky zavedené nařízením (ES) č. 764/2008 nedosáhly svého cíle zlepšit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Například síť kontaktních míst pro výrobky, která byla zavedena za účelem poskytování informací hospodářským subjektům o platných vnitrostátních pravidlech a uplatňování vzájemného uznávání, hospodářské subjekty téměř neznají nebo nepoužívají. Vnitrostátní orgány v rámci této sítě dostatečně nespolupracují. Požadavek oznámit správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh je splněn jen zřídka. V důsledku toho přetrvávají překážky bránící volnému pohybu zboží na vnitřním trhu.
- (6) V prosinci 2013 bylo v závěrech o politice jednotného trhu, přijatých Radou pro konkurenceschopnost, konstatováno, že ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně vzájemného uznávání. Rada vyzvala Komisi, aby informovala o případech, kdy je fungování zásady vzájemného uznávání stále nedostatečné nebo problematické. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost vyzvala Komisi, aby přijala opatření, která zaručí, že zásada vzájemného uznávání bude fungovat efektivně, a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy.
- (7) Nařízení (ES) č. 764/2008 má několik nedostatků, a proto by se mělo přepracovat a posílit. V zájmu jasnosti by se nařízení (ES) č. 764/2008 mělo nahradit tímto nařízením. Toto nařízení by mělo stanovit jasné postupy, které zajistí volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a které zaručí, že členské státy mohou omezit volný pohyb jen tehdy, pokud tak učiní z důvodů legitimního veřejného zájmu a pokud je takové omezení přiměřené. To zajišťuje, že hospodářské subjekty i vnitrostátní orgány budou dodržovat stávající práva a povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání.

²² Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21.

- (8) Tímto nařízením by neměla být dotčena další případná harmonizace podmínek pro uvádění zboží na trh s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu.
- (9) Překážky obchodu mohou rovněž vyplývat z jiných druhů opatření spadajících do působnosti článků 34 a 36 Smlouvy. Mezi tato opatření patří například technické specifikace vypracované pro zadávací řízení nebo požadavky používat v členských státech úřední jazyky. Taková opatření by se však neměla považovat za vnitrostátní technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení a neměla by spadat do oblasti jeho působnosti.
- (10) Vnitrostátní technická pravidla se někdy v členském státě uplatňují v rámci postupu předchozího schválení, v souladu s nímž musí příslušný orgán vydat formální schválení před tím, než může být zboží uvedeno na trh tohoto státu. Existence postupu předchozího schválení sama o sobě omezuje volný pohyb zboží. Proto, aby byl takový postup odůvodněný s ohledem na základní zásadu volného pohybu zboží na vnitřním trhu, musí sledovat cíle veřejného zájmu uznané právem Unie a musí být přiměřený a nediskriminační. Soulad takového postupu s právem Unie se posuzuje s ohledem na judikaturu Soudního dvora. V důsledku toho by měla být správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh výhradně z důvodu, že zboží nemá platné předchozí schválení, vyloučena z oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud je však žádost o předchozí povinné schválení zboží podána, jakékoli zamýšlené správní rozhodnutí o odmítnutí žádosti na základě technického pravidla platného v tomto členském státě by mělo být přijato v souladu s tímto nařízením tak, aby žadatel mohl využít procesní ochrany, jež toto nařízení poskytuje.
- (11) Je důležité vyjasnit, že mezi druhy zboží, na něž se toto nařízení vztahuje, patří i zemědělské produkty. Pojem „zemědělské produkty“ zahrnuje produkty rybolovu podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy.
- (12) Je důležité vyjasnit, že pojem „výrobce“ zahrnuje nejen výrobce zboží, ale také osobu, která sama sebe označuje za producenta zboží, například zemědělských produktů, které nejsou výsledkem výrobního procesu.
- (13) Rozhodnutí vnitrostátních soudů posuzující zákonnost v případech, kdy z důvodu uplatňování určitého vnitrostátního technického pravidla není zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě umožněn přístup na trh v jiném členském státě, a rozhodnutí vnitrostátních soudů, jimiž se ukládají sankce, by měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (14) Aby mohlo mít zboží ze zásady vzájemného uznávání nějaký prospěch, musí být uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Je třeba vyjasnit, že pokud se má zboží považovat za uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, musí splňovat příslušná pravidla platná v daném členském státě a musí být dodáváno konečným uživatelům v tomto členském státě.
- (15) Důkazy potřebné k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, se mezi jednotlivými členskými státy výrazně liší. To způsobuje hospodářským subjektům zbytečnou zátěž, zpoždění a dodatečné náklady a vnitrostátním orgánům se tím znesnadňuje získávání informací nezbytných k včasnému posouzení zboží. Může to rovněž bránit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Je proto nezbytné usnadnit hospodářským subjektům prokazování toho, že jejich zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Hospodářské subjekty by měly mít možnost využívat vlastní prohlášení, které by mělo poskytnout příslušným orgánům veškeré potřebné informace o zboží a o jeho shodě s

pravidly platnými v daném členském státě. Použití prohlášení nebrání vnitrostátním orgánům přijmout rozhodnutí o omezení přístupu na trh, ovšem za předpokladu, že toto rozhodnutí je přiměřené a respektuje zásadu vzájemného uznávání a toto nařízení.

- (16) Za vyplnění informací v prohlášení o vzájemném uznávání by měl zodpovídat výrobce nebo jeho zástupce, protože výrobce zná zboží nejlépe. Informaci, že zboží je dodáváno konečným uživatelům v příslušném členském státě, však může mít v držení dovozce nebo distributor spíše než skutečný výrobce. Mělo by tedy být přípustné, aby tyto informace vyplnil místo výrobce jiný hospodářský subjekt.
- (17) Prohlášení o vzájemném uznávání by mělo i nadále v kterémkoli okamžiku v budoucnosti uvádět správné a úplné informace o zboží. Prohlášení by proto mělo být aktuální, aby podle potřeby odráželo změny, například změny v příslušných technických pravidlech.
- (18) Za účelem zajištění úplnosti informací uvedených v prohlášení o vzájemném uznávání by se měla pro taková prohlášení stanovit harmonizovaná struktura, již by hospodářské subjekty, které chtějí takové prohlášení učinit, používaly.
- (19) Je důležité zajistit pravdivé a přesné vyplňování prohlášení o vzájemném uznávání. Je proto nezbytné stanovit, že za informace obsažené v prohlášení budou hospodářské subjekty zodpovědné.
- (20) Za účelem zvýšení efektivity a konkurenceschopnosti podniků působících v neharmonizované oblasti by se mělo umožnit využívání nových informačních technologií, které mohou poskytování prohlášení o vzájemném uznávání usnadnit. Hospodářské subjekty by proto měly mít možnost předložit své prohlášení prostřednictvím internetu.
- (21) Toto nařízení by se mělo vztahovat také na zboží, u něhož se harmonizační právní předpisy Unie vztahují jen na některé jeho aspekty. Pokud harmonizační právní předpisy Unie ukládají hospodářským subjektům povinnost vypracovat EU prohlášení o shodě za účelem prokázání souladu s uvedenými právními předpisy, mělo by být přípustné, aby byly do EU prohlášení o shodě zahrnuty informace poskytnuté podle tohoto nařízení v prohlášení o vzájemném uznávání.
- (22) Pokud se výrobci rozhodnou nevyužít mechanismus prohlášení o vzájemném uznávání, mělo by být věcí členského státu vyžádat si informace, které považuje za nezbytné pro posouzení zboží, a to s přihlédnutím k zásadě proporcionality.
- (23) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 musí členské státy oznámit Komisi a ostatním členským státům jakýkoli návrh vnitrostátního technického předpisu týkajícího se jakéhokoli výrobku, včetně zemědělských produktů a produktů rybolovu, jakož i důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout. Je však nutné zajistit, aby po přijetí takového vnitrostátního technického předpisu byla v jednotlivých případech u konkrétního zboží správně uplatňována zásada vzájemného uznávání. Toto nařízení by mělo stanovit postupy pro uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech například tak, že bude od členských států vyžadovat uvedení vnitrostátních technických pravidel, ze kterých správní rozhodnutí vychází, a důvodu legitimního veřejného zájmu, kterým je správní rozhodnutí odůvodněno. Tento požadavek však neukládá členským státům povinnost odůvodňovat vnitrostátní technické pravidlo jako takové, ale spíše uplatňování daného vnitrostátního technického pravidla na výrobek uvedený v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

- (24) Protože rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží již uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mělo být výjimkou ze základní zásady volného pohybu zboží, je vhodné stanovit jasný postup s cílem zajistit, aby tato rozhodnutí dodržovala stávající povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání. Tento postup zaručuje, aby byla přijatá rozhodnutí přiměřená a aby respektovala zásadu vzájemného uznávání a toto nařízení.
- (25) Příslušný orgán by při posuzování zboží před přijetím rozhodnutí o tom, zda odepřít nebo omezit jeho přístup na trh, neměl by mít možnost přijmout rozhodnutí o pozastavení přístupu na trh s výjimkou případů, kdy je nutno podniknout rychlý zákrok pro ochranu bezpečnosti a zdraví uživatelů nebo zamezit dodání zboží, pokud je dodávání takového zboží obecně zakázáno z důvodů veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti, včetně například předcházení trestné činnosti.
- (26) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008²³ zřizuje systém akreditace, který zajistí vzájemné uznávání úrovně odborné způsobilosti subjektů posuzování shody. Příslušné orgány členských států by proto neměly odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež vydaly akreditované subjekty posuzování shody, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu. Aby se předešlo zdvojování zkoušek a postupů, které byly provedeny již v jiném členském státě, by navíc členské státy měly protokoly o zkouškách a osvědčení, jež v souladu s právem Unie vydaly jiné subjekty posuzování shody, také uznávat. Příslušné orgány by měly mít povinnost náležitě přihlídnout k obsahu předložených protokolů o zkouškách nebo osvědčení.
- (27) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES²⁴ stanoví, že na trh se smějí uvádět pouze bezpečné výrobky, a vymezuje povinnosti výrobců a distributorů, pokud jde o bezpečnost výrobků. Opravňuje orgány, aby s okamžitým účinkem zakázaly jakýkoli nebezpečný výrobek, nebo aby na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly dočasně zakázaly výrobek, který by mohl být nebezpečný. Popisuje také postup, jímž mají orgány uplatňovat vhodná opatření, například ta, která jsou uvedena v čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) směrnice, v případě výrobků představujících riziko, a rovněž stanoví povinnost oznámit tato opatření Komisi a členským státům. Proto by příslušné orgány měly mít možnost nadále uplatňovat uvedenou směrnici, a zejména ustanovení obsažená v čl. 8 odst. 1 písm. d) až f) a čl. 8 odst. 3 uvedené směrnice.
- (28) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002²⁵ zřizuje mimo jiné systém včasné výměny informací pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví pocházejícího z potravin nebo krmiva. Uvedené nařízení zavazuje členské státy, aby prostřednictvím systému včasné výměny informací neprodleně oznámily Komisi všechna opatření, která přijmou s cílem omezit uvádění potravin nebo krmiva na trh, stáhnout je z trhu nebo je převzít zpět z důvodu ochrany lidského zdraví před rizikem, které vyžaduje rychlé jednání. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména ustanovení obsažená v čl. 50 odst. 3 a článku 54 uvedeného nařízení.

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

²⁴ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

²⁵ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625²⁶ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro organizaci úředních kontrol a jiných úředních činností v celém zemědělsko-potravinovém řetězci, s přihlédnutím k pravidlům pro úřední kontroly stanoveným v nařízení (ES) č. 882/2004 a v příslušných odvětvových právních předpisech. Stanoví zvláštní postup s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty zjednaly nápravu situace v případě nesouladu s potravinovým a krmivovým právem a pravidly týkajícími se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména ustanovení obsažená v článku 138 uvedeného nařízení.
- (30) Jakékoli správní rozhodnutí přijaté příslušnými orgány členských států podle tohoto nařízení by mělo stanovit příslušné opravné prostředky tak, aby hospodářské subjekty mohly zahájit řízení u příslušného vnitrostátního soudu. Rozhodnutí by mělo rovněž odkazovat na postup řešení problémů stanovený tímto nařízením.
- (31) Pro hospodářské subjekty, které si přejí podnikatelsky příznivou alternativu při napadnutí správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh, jsou nezbytná účinná řešení k zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání. S cílem zaručit taková řešení a zamezit soudním nákladům, a to zejména pro malé a střední podniky, by měl být hospodářským subjektům k dispozici mimosoudní postup řešení problémů.
- (32) Systém řešení problémů na vnitřním trhu (sít' SOLVIT) je služba poskytovaná vnitrostátní správou v každém členském státě, jejímž cílem je nalézt řešení pro občany a podniky, pokud orgány veřejné moci v jiném členském státě poruší jejich práva. Zásady, jimiž se řídí fungování sítě SOLVIT, jsou stanoveny v doporučení Komise 2013/461/EU²⁷.
- (33) Systém SOLVIT prokázal svou účinnost mimosoudního mechanismu řešení problémů, který je k dispozici zdarma. Pracuje v krátkých lhůtách a poskytuje praktická řešení občanům a podnikům potýkajícím se s obtížemi ohledně uznání jejich unijních práv ze strany orgánů veřejné moci. Hospodářské subjekty by se proto měly před spuštěním mechanismu řešení problémů podle tohoto nařízení spoléhat nejprve na sít' SOLVIT. Pokud se hospodářský subjekt, příslušné centrum SOLVIT a dotčené zúčastněné členské státy shodnou na vhodném závěru, žádná další akce by neměla být zapotřebí.
- (34) Jestliže však neformální přístup sítě SOLVIT nevede k požadovanému výsledku a přetrvávají vážné pochybnosti ohledně slučitelnosti správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání, Komise by měla být oprávněna se touto otázkou zabývat a poskytnout posouzení, které mají příslušné vnitrostátní orgány na žádost centra SOLVIT zohlednit. Zásah Komise by měl mít stanovenou přiměřenou lhůtu v souladu s Evropským kodexem řádné správní praxe.
- (35) Stanovisko Komise ohledně správního rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh by se mělo zabývat pouze otázkami, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a zda splňuje požadavky tohoto nařízení. Tím nejsou

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

²⁷ Doporučení Komise 2013/461/EU ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí sít' SOLVIT (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10).

dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy ani povinnost členských států dodržovat ustanovení práva Unie při řešení systémových problémů, které byly zjištěny při uplatňování zásady vzájemného uznávání.

- (36) Pro vnitřní trh se zbožím je důležité, aby podniky, a zejména malé a střední podniky, mohly získávat spolehlivé a konkrétní informace o platném právu v daném členském státě. Kontaktní místa pro výrobky by měly hrát důležitou úlohu při usnadňování komunikace mezi vnitrostátními orgány a hospodářskými subjekty šířením informací o pravidlech platných pro konkrétní výrobek a způsobech uplatňování vzájemného uznávání na jejich území. Proto je nutné posílit úlohu kontaktních míst pro výrobky jako hlavních poskytovatelů informací o všech pravidlech týkajících se výrobků, včetně vnitrostátních pravidel, na která se vztahuje vzájemné uznávání.
- (37) Za účelem usnadnění volného pohybu zboží by mělo být možné vyžadovat od kontaktních míst pro výrobky poskytování bezplatných informací o jejich vnitrostátních technických pravidlech a uplatňování zásady vzájemného uznávání. Kontaktní místa pro výrobky by měla mít náležité vybavení a zdroje. V souladu s nařízením [*Jednotná digitální brána – COM(2017) 256*] by měla tato místa poskytovat informace prostřednictvím internetových stránek a splňovat kritéria kvality požadovaná uvedeným nařízením.
- (38) Pro řádné fungování zásady vzájemného uznávání a pro vytvoření kultury vzájemného uznávání je nezbytná spolupráce mezi příslušnými orgány. Kontaktní místa pro výrobky a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly mít povinnost spolupracovat a vyměňovat si informace a odborné znalosti za účelem zajištění správného a důsledného uplatňování uvedené zásady a tohoto nařízení.
- (39) Pro účely oznamování správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh, umožnění komunikace mezi kontaktními místy pro výrobky a zajištění správné spolupráce je nezbytné poskytnout členským státům přístup k podpůrnému informačnímu a komunikačnímu systému.
- (40) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci je nutno vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁸.
- (41) Pokud je pro účely tohoto nařízení nezbytné zpracovávat osobní údaje, měly by se zpracovávat v souladu s právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení podléhá nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679²⁹, nebo případně nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³⁰.
- (42) Měly by se stanovit spolehlivé a účinné mechanismy sledování pro poskytování informací o uplatňování nařízení a o jeho vlivu na volný pohyb zboží. Tyto mechanismy by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (43) Pro účely zvyšování povědomí o zásadě vzájemného uznávání a zajištění správného a důsledného uplatňování tohoto nařízení by Unie měla financovat kampaně zvyšování

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

povědomí a jiné související činnosti zaměřené na posílení vzájemné důvěry a spolupráce mezi příslušnými orgány a hospodářskými subjekty.

- (44) Za účelem nápravy nedostatku přesných údajů ohledně fungování zásady vzájemného uznávání a jejích dopadů na jednotný trh se zbožím by Unie měla financovat shromažďování takových údajů.
- (45) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případného uložení správních a finančních sankcí.
- (46) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení by mělo vycházet z pěti kritérií – účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty – a mělo by poskytnout základ k posouzení dopadů dalších možných opatření.
- (47) Uplatňování tohoto nařízení je vhodné odložit, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty měly dostatek času přizpůsobit se požadavkům v něm stanoveným.
- (48) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení, pokud jde o jím sledované cíle. Pro účely hodnocení tohoto nařízení by měla Komise využívat shromážděné údaje o fungování zásady vzájemného uznávání a jejích dopadů na jednotný trh se zbožím, jakož i informace dostupné v podpůrném informačním a komunikačním systému. Komise by měla mít možnost vyžádat si od členských států další informace nezbytné pro hodnocení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů³¹ by mělo hodnocení na základě účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty poskytnout základ k posouzení dopadů budoucích možných opatření.
- (49) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména zajištění řádného, důsledného a správného uplatňování zásady vzájemného uznávání, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu jejich rozsahu a účinku lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla a postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání členskými státy v jednotlivých případech, pokud jde o zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, na které se vztahují články 34 a 36 Smlouvy.

Toto nařízení rovněž stanoví zřízení a provoz kontaktních míst pro výrobky v členských státech, jakož i spolupráci a výměnu informací v souvislosti se zásadou vzájemného uznávání.

³¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží jakéhokoli druhu, včetně zemědělských produktů, a na správní rozhodnutí, která přijal nebo má přijmout příslušný orgán členského státu (dále jen „členský stát určení“) ve vztahu k jakémukoli takovému zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, pokud rozhodnutí splňuje tato kritéria:
 - a) základem rozhodnutí je vnitrostátní technické pravidlo použitelné v členském státě určení;
 - b) přímým nebo nepřímým účinkem rozhodnutí je odepřít nebo omezit přístup na trh v členském státě určení.
2. Odkaz v odstavci 1 na „správní rozhodnutí“ zahrnuje veškerá správní opatření, která mají stejné nebo v podstatě stejné právní účinky jako rozhodnutí.
3. Pro účely tohoto nařízení se za vnitrostátní technické pravidlo považuje jakékoli ustanovení právního nebo správního předpisu členského státu, které se vyznačuje těmito prvky:
 - a) ustanovení se vztahuje na oblast nebo aspekt, které nejsou předmětem harmonizace na úrovni Unie;
 - b) ustanovení buď zakazuje dodání zboží nebo druhu zboží na domácí trh v daném členském státě, nebo jinak zavádí jeho povinné dodržování, *de facto* nebo *de jure*, kdykoli je zboží nebo zboží daného druhu dodáváno na tento trh;
 - c) ustanovení splňuje alespoň jednu z těchto charakteristik:
 - i) stanoví požadované vlastnosti daného zboží nebo zboží daného druhu, jako jsou úroveň jakosti, fungování, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na zboží nebo druh zboží, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, značení nebo označování, a postupy posuzování shody;
 - ii) stanoví pro dané zboží nebo zboží daného druhu za účelem ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí další požadavky, které mají vliv na spotřební cyklus zboží po jeho dodání na domácí trh v tomto členském státě, například podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter zboží či druhu zboží nebo jeho dodání na domácí trh v tomto členském státě.
4. Ustanovení odst. 3 písm. c) bodu i) se vztahuje rovněž na výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy nebo s výrobky určenými k lidské spotřebě a k výživě zvířat, jakož i na výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich vlastnosti.
5. Požadavek na předchozí schválení sám o sobě nepředstavuje vnitrostátní technické pravidlo pro účely tohoto nařízení, avšak rozhodnutí o odmítnutí předchozího schválení na základě vnitrostátního technického pravidla může být rozhodnutím, na které se toto nařízení vztahuje, pokud splňuje ostatní požadavky odstavce 1.
6. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) rozhodnutí soudní povahy přijatá vnitrostátními soudy;
 - b) rozhodnutí soudní povahy přijatá donucovacími orgány při vyšetřování nebo stíhání trestného činu souvisejícího s pojmy, symboly nebo jakýmkoli závažnými odkazy na protiústavní nebo zločinné organizace nebo trestných činů souvisejících s rasismem, diskriminací či xenofobií.
7. Články 5 a 6 není dotčeno uplatňování těchto ustanovení:
- a) čl. 8 odst. 1 písm. d) až f) nebo čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/95/ES;
 - b) čl. 50 odst. 3 písm. a) a článek 54 nařízení (ES) č. 178/2002;
 - c) článek 138 nařízení (EU) 2017/625.

Článek 3 **Definice**

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- (1) „*uvedeným v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě*“ se rozumí, že zboží nebo druh zboží splňuje příslušná pravidla platná v daném členském státě a je dodáváno konečným uživatelům v daném členském státě;
- (2) „*dodáním na domácí trh v členském státě*“ se rozumí jakékoli dodání zboží k distribuci, spotřebě nebo použití na trh na území tohoto členského státu v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
- (3) „*omezením přístupu na trh*“ se rozumí uložení podmínek, které musí být splněny před dodáním zboží na domácí trh v příslušném členském státě, nebo podmínek pro ponechání zboží na tomto trhu, což v obou případech vyžaduje změnu jedné nebo více vlastností tohoto zboží podle čl. 2 odst. 3 písm. c) bodu i) nebo provedení další zkoušky;
- (4) „*odepřením přístupu na trh*“ se rozumí jakákoli z těchto situací:
 - a) zákaz dodání zboží na domácí trh v dotčeném členském státě nebo zákaz jeho ponechání na tomto trhu;
 - b) požadavek stažení či zpětného převzetí zboží z tohoto trhu;
- (5) „*předchozím schválením*“ se rozumí správní postup podle práva členského státu, kdy se na základě žádosti hospodářského subjektu vyžaduje od příslušného orgánu tohoto členského státu, aby žádost formálně schválil před tím, než může být zboží dodáno na domácí trh v tomto členském státě;
- (6) „*výrobce*“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí zboží nebo nechala zboží navrhnout či vyrobit a uvádí je na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou, nebo jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, která se uvedením svého jména, ochranné známky nebo jiného charakteristického rysu na zboží prezentuje jako jeho výrobce;
- (7) „*zplnomocněným zástupcem*“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která od výrobce obdržela písemné pověření jednat jménem výrobce, pokud jde o dodávání zboží na daný domácí trh;
- (8) „*dovozcem*“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která dodává zboží ze třetí země poprvé na trh Unie;

- (9) „distributorem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci usazená v Unii s výjimkou výrobce či dovozce, která dodává zboží na domácí trh v příslušném členském státě;
- (10) „hospodářským subjektem“ se rozumí jakákoli z těchto osob ve vztahu ke zboží: výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce nebo distributor;
- (11) „konečným uživatelem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která má bydliště nebo je usazená v Unii, které bylo zboží dodáno nebo je dodáváno buď jako spotřebiteli mimo rámec jakékoli jeho obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání, nebo jako profesionálnímu konečnému uživateli v rámci jeho průmyslové či profesionální činnosti;
- (12) „důvodem legitimního veřejného zájmu“ se rozumí kterýkoli z důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy nebo jakékoli jiné naléhavé důvody obecného zájmu.

Kapitola II

Postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech

Článek 4

Prohlášení o vzájemném uznávání

1. Výrobce zboží nebo zboží daného druhu, které se dodává nebo má dodávat na domácí trh v členském státě (dále jen „členský stát určení“), může vypracovat prohlášení (dále jen „prohlášení o vzájemném uznávání“) s cílem prokázat příslušným orgánům členského státu určení, že zboží nebo zboží daného druhu je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Výrobce může případně pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval toto prohlášení jeho jménem.

V prohlášení o vzájemném uznávání však může konkrétní informace týkající se uvedení zboží nebo druhu zboží na trh vyplnit jakýkoli hospodářský subjekt.
2. Prohlášení o vzájemném uznávání musí zachovávat strukturu a obsahovat informace uvedené v příloze.

Prohlášení se vyplňuje v jednom z úředních jazyků Unie, a pokud tento jazyk není jazykem požadovaným členským státem určení, musí je hospodářské subjekty přeložit do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem určení.
3. Hospodářské subjekty zodpovídají za obsah a správnost informací, které samy o sobě v prohlášení o vzájemném uznávání uvádějí.
4. Hospodářské subjekty zajistí, že prohlášení bude vždy aktuální, aby odráželo veškeré změny informací, jež v prohlášení uvedly.
5. Prohlášení o vzájemném uznávání lze předat příslušnému orgánu členského státu určení pro účely posouzení prováděného podle článku 5. Lze jej předat buď v papírové podobě nebo elektronickými prostředky.
6. Hospodářské subjekty mohou zpřístupnit prohlášení na internetových stránkách, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) druh nebo série zboží, na které se prohlášení vztahuje, lze na internetových stránkách snadno identifikovat;

- b) internetové stránky jsou sledovány, aby se zajistila dostupnost prohlášení a přístup k němu;
 - c) k dispozici jsou dány pokyny, jak internetové stránky procházet a jak získat přístup k prohlášení.
7. Pokud je prohlášení o vzájemném uznávání předáno příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s požadavky tohoto článku, pak pro účely jakéhokoli posouzení zboží podle článku 5:
- a) prohlášení společně s veškerými důkazy přiměřeně požadovanými příslušným orgánem k ověření informací v něm obsažených uzná příslušný orgán jako dostatečný důkaz k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a
 - b) příslušný orgán nebude požadovat žádné další informace nebo dokumentaci od žádného hospodářského subjektu k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.
8. Pokud není prohlášení o vzájemném uznávání předáno příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s požadavky tohoto článku, může příslušný orgán požádat některý z hospodářských subjektů o poskytnutí následující dokumentace a informací, aby pro účely posouzení podle článku 5 prokázal, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě:
- a) jakékoli relevantní informace týkající se vlastností daného zboží nebo druhu zboží;
 - b) jakékoli relevantní informace o uvedení zboží v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě;
 - c) jakékoli další informace, které příslušný orgán považuje pro účely svého posouzení za užitečné.
9. Pokud se na zboží, pro něž se prohlášení o vzájemném uznávání předává, vztahuje také akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, může být do EU prohlášení o shodě zahrnuto prohlášení o vzájemném uznávání.

Článek 5 **Posouzení zboží**

1. Pokud má příslušný orgán členského státu pochybnosti ohledně zboží, o němž hospodářský subjekt prohlašuje, že je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, příslušný orgán se neprodleně obrátí na příslušný hospodářský subjekt a provede posouzení zboží.
2. Při posuzování podle odstavce 1 vezmou příslušné orgány členských států náležitě v úvahu obsah protokolů o zkouškách nebo osvědčení vydaných subjektem posuzování shody a předaných jakýmkoli hospodářským subjektem v rámci posouzení. Příslušné orgány členských států nesmí odmítnout osvědčení nebo protokoly o zkouškách vydané subjektem posuzování shody akreditovaným pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008 z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu.
3. Pokud po dokončení posouzení podle odstavce 1 příslušný orgán členského státu přijme správní rozhodnutí týkající se zboží, sdělí své rozhodnutí do dvaceti pracovních dnů příslušnému hospodářskému subjektu uvedenému v odstavci 1,

Komisi a ostatním členským státům. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11.

4. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 stanoví důvody pro rozhodnutí způsobem, který je dostatečně podrobný a odůvodněný, aby umožnil provést posouzení jeho slučitelnosti se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.
5. Musí obsahovat zejména tyto informace:
 - a) vnitrostátní technické pravidlo, ze kterého rozhodnutí vychází;
 - b) důvod legitimního veřejného zájmu, kterým je rozhodnutí odůvodněno;
 - c) technické nebo vědecké důkazy, ke kterým se přihlíželo, včetně technického nebo vědeckého vývoje, k němuž došlo od přijetí vnitrostátního technického pravidla;
 - d) shrnutí argumentů předložených příslušným hospodářským subjektem;
 - e) důkazy prokazující, že je rozhodnutí vhodné pro dosažení sledovaného cíle a že nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro jeho dosažení.
6. Ve správním rozhodnutí uvedeném v odstavci 3 se uvedou možnosti opravných prostředků dostupných podle zákona platného v dotčeném členském státě a lhůty pro tyto opravné prostředky a rovněž odkaz na postup podle článku 8.
7. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 3 nenabude účinnosti, dokud nebude oznámeno příslušnému hospodářskému subjektu podle téhož odstavce.

Článek 6

Dočasné pozastavení přístupu na trh

1. Během doby, kdy příslušný orgán členského státu posuzuje zboží podle článku 5, nesmí dočasně pozastavit dodávání tohoto zboží na domácí trh v tomto členském státě s výjimkou jedné z následujících situací:
 - a) za obvyklých nebo rozumně předvídatelných podmínek použití představuje zboží vážné riziko, včetně takového rizika, jehož účinky nejsou okamžité, které vyžaduje rychlý zásah příslušného orgánu;
 - b) dodávání zboží nebo zboží daného druhu na domácí trh tohoto členského státu je v tomto členském státě obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti.
2. Příslušný orgán členského státu neprodleně oznámí příslušnému hospodářskému subjektu, Komisi a ostatním členským státům jakékoli pozastavení podle odstavce 1. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí být k oznámení přiloženo technické nebo vědecké zdůvodnění prokazující, proč se má za to, že případ splňuje podmínky tohoto písmene.

Článek 7

Oznámení v rámci systému pro rychlou výměnu informací (RAPEX)

1. Je-li správní rozhodnutí podle článku 5 nebo dočasné pozastavení podle článku 6 rovněž opatřením, které se podle směrnice o obecné bezpečnosti výrobků 2001/95/ES musí oznamovat prostřednictvím systému RAPEX, samostatně

oznámení Komisi podle tohoto nařízení se nevyžaduje, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) v oznámení v rámci systému RAPEX se uvádí, že se oznámení dotčeného opatření považuje také za oznámení podle tohoto nařízení;
- b) k oznámení v rámci systému RAPEX jsou přiloženy podpůrné důkazy vyžadované pro správní rozhodnutí podle článku 5 nebo pro dočasné pozastavení podle článku 6.

Článek 8

Postup řešení problémů

1. Tento článek se použije tehdy, pokud hospodářský subjekt dotčený správním rozhodnutím postoupil rozhodnutí do systému řešení problémů na vnitřním trhu (SOLVIT) a během postupu v rámci sítě SOLVIT žádá domácí centrum Komisi, aby vydala stanovisko, a pomohla tak při řešení případu.
2. Komise do tří měsíců od obdržení žádosti podle odstavce 1 zahájí komunikaci s příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a příslušnými orgány, které přijaly správní rozhodnutí, s cílem posoudit slučitelnost správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání a tímto nařízením.
3. Po dokončení svého posouzení může Komise vydat stanovisko, ve kterém určí problémy, jež by podle jejího názoru měly být v daném případě v rámci sítě SOLVIT řešeny, a případně vydá doporučení, aby tím pomohla při řešení případu.
4. Ke stanovisku Komise se přihlédne během postupu v rámci sítě SOLVIT uvedeného v odstavci 1.

Kapitola III

Správní spolupráce, monitorování a komunikace

Článek 9

Úkoly kontaktních míst pro výrobky

1. Členské státy zřídí a provozují kontaktní místa pro výrobky na svém území a zajistí, aby jejich kontaktní místa pro výrobky měla dostatečné pravomoci a odpovídající zdroje k řádnému plnění svých úkolů. Rovněž zajistí, aby kontaktní místa pro výrobky poskytovala své služby v souladu s nařízením (*Jednotná digitální brána – COM(2017) 256*).
2. Kontaktní místa pro výrobky poskytují online tyto informace:
 - a) informace o zásadě vzájemného uznávání a uplatňování tohoto nařízení na území daného členského státu, včetně informací o postupu stanoveném v článku 5;
 - b) kontaktní údaje příslušných orgánů v daném členském státě, s jejichž pomocí je lze kontaktovat přímo, včetně podrobností o orgánech dohlížejících nad prováděním příslušných vnitrostátních technických pravidel na území daného členského státu;
 - c) opravné prostředky a postupy na území daného členského státu v případě sporu mezi příslušným orgánem a hospodářským subjektem, včetně postupu popsaneho v článku 8.

3. Pokud je nutné doplnit informace poskytnuté online podle odstavce 2, kontaktní místa pro výrobky poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo příslušného orgánu jiného členského státu veškeré užitečné informace, například elektronickou kopii nebo elektronický odkaz na vnitrostátní technická pravidla vztahující se na určité zboží nebo určitý druh zboží na území, v němž je kontaktní místo pro výrobky usazeno, a informace, zda se na zboží nebo daný druh zboží vztahuje podle vnitrostátního práva požadavek na předchozí schválení.
4. Kontaktní místa pro výrobky odpoví do patnácti pracovních dnů od přijetí žádosti uvedené v odstavci 3.
5. Kontaktní místa pro výrobky nevybírají za poskytování informací podle odstavce 3 žádné poplatky.

Článek 10

Správní spolupráce

1. Komise stanoví a zajistí účinnou spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány a kontaktními místy pro výrobky jednotlivých členských států.
2. Kontaktní místa pro výrobky v členském státě, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvádí v souladu s právními předpisy své zboží, poskytnou příslušným orgánům ostatních členských států na vyžádání a do patnácti pracovních dnů veškeré důležité informace týkající se tohoto zboží.
3. Členské státy zajistí, aby se jejich příslušné orgány a kontaktní místa pro výrobky účastnila činností uvedených v odstavci 1.

Článek 11

Podpůrný informační a komunikační systém

1. Pro účely článků 5, 6 a 10 se použije podpůrný informační a komunikační systém Unie stanovený v [nařízení o dodržování a vymáhání předpisů], s výjimkou situace stanovené v článku 7.
2. Komise přijme pro účely tohoto nařízení prováděcí akty, kterými stanoví podrobné informace o systému uvedeném v odstavci 1 a o jeho funkcích. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2.

Kapitola IV Financování

Článek 12

Financování činností na podporu tohoto nařízení

1. Na podporu tohoto nařízení může Unie financovat tyto činnosti:
 - a) kampaně ke zvyšování veřejného povědomí;
 - b) vzdělávání a odbornou přípravu;
 - c) výměnu úředníků;
 - d) fungování spolupráce mezi kontaktními místy pro výrobky a technickou a logistickou podporu této spolupráce;

- e) shromažďování údajů v souvislosti s fungováním zásady vzájemného uznávání a jejími dopady na jednotný trh se zbožím.
2. Finanční pomoc Unie týkající se činností podle tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012³², a to buď přímo, nebo pověřením úkolů souvisejících s plněním rozpočtu subjektům uvedeným v čl. 58 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.
 3. Prostředky přidělené na činnosti uvedené v tomto nařízení stanoví každoročně rozpočtový orgán v mezích platného finančního rámce.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění opatření financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatněním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, získáním neoprávněně vyplacených částek zpět a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří získali finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, audit veškerých dokladů i kontroly na místě.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013³³ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96³⁴ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jiné protiprávní činnosti ovlivňující finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o poskytnutí grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

³⁴ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 14.11.1996, s. 2).

Kapitola V

Přezkum a postup projednávání ve výboru

Článek 14

Hodnocení

1. Komise do (...) a následně každých pět let provede hodnocení tohoto nařízení, pokud jde o jím sledované cíle, a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 použije Komise informace dostupné v systému uvedeném v článku 11 a údaje shromážděné podle čl. 12 odst. 1 písm. e). Komise může rovněž požádat členské státy o předložení veškerých relevantních informací pro vyhodnocení volného pohybu zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a účinnosti tohoto nařízení, jakož i pro posouzení fungování kontaktních míst pro výroby.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek 16

Zrušení

Nařízení (ES) č. 764/2008 se zrušuje.

Článek 17

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání zboží

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB³⁵

Hlava 02: Vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky

Okruh 02 03: Vnitřní trh zboží a služeb

Okruh 02 03 01: Provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb

1.3. Povaha návrhu/podnětu

Návrh/podnět se týká nové akce

Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**³⁶

Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

V prosinci 2013 bylo v závěrech o politice jednotného trhu, přijatých Radou pro konkurenceschopnost, konstatováno, že pro zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně harmonizace a vzájemného uznávání. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost vyzvala Komisi, aby zajistila, že zásada vzájemného uznávání bude fungovat efektivně, a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy. Komise na základě toho přijala dne 28. října 2015 strategii pro jednotný trh, Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky; tato strategie představuje jeden z hlavních cílů pracovního programu Komise na rok 2017. Vyzývá k většímu a lepšímu vzájemnému uznávání, kterého by mělo být dosaženo akčním plánem pro celou EU zaměřeným na zvyšování povědomí a přezkumem stávajícího právního rámce za účelem zavedení dobrovolného prohlášení o shodě pro usnadnění volného pohybu zboží v této oblasti.

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č.

Konkrétněji je cílem návrhu zlepšit volný pohyb zboží již uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a to:

- zavedením dobrovolného prohlášení o shodě s cílem zformovat a zefektivnit diskusi mezi hospodářskými subjekty a vnitrostátními orgány o zákonnosti uvádění výrobku na trh,

³⁵ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

³⁶ Uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

- stanovením ochranného postupu poskytujícího hospodářským subjektům účinné prostředky pro napadnutí správního rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh,
- posílením kontaktních míst pro výrobky zvýšením jejich úlohy hlavních poskytovatelů informací o vnitrostátních pravidlech, na která se vztahuje vzájemné uznávání. To rovněž zvýší správní spolupráci mezi kontaktními místy, pokud jde o účinnou výměnu informací přes hranice,
- použitím nástroje IT pro účely komunikace mezi orgány a oznámení o správních rozhodnutích o odepření přístupu na trh,
- poskytnutím základu pro celounijní akční plán ke zvýšení povědomí o vzájemném uznávání.

Příslušné aktivity ABM/ABB

Okruh 02 03: Vnitřní trh zboží a služeb

Okruh 02 03 01: Provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Hlavním cílem iniciativy je dosáhnout spravedlivějšího a hlubšího jednotného trhu se zbožím prostřednictvím většího a lepšího vzájemného uznávání.

Specifickým cílem bude zlepšit fungování vzájemného uznávání, a to:

- zvýšením povědomí o vzájemném uznávání,
- zvýšením právní jistoty pro podniky a vnitrostátní orgány ohledně situací, ve kterých lze uplatňovat zásadu vzájemného uznávání,
- zvýšením právní jistoty ohledně uplatňování vzájemného uznávání – podniky i vnitrostátní orgány by měly vědět, co mohou rozumně očekávat, když se uplatňuje nebo by se mělo uplatňovat vzájemné uznávání. Tím se sníží riziko pro podniky, že nezískají přístup na trh pro své výrobky nebo že budou muset své výrobky neodůvodněně stáhnout z trhu,
- zlepšením komunikace, spolupráce a důvěry mezi vnitrostátními orgány, aby mohly sloužit jako nástroj pro snadnější zajištění fungování vzájemného uznávání.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Počítá se s tímto souborem ukazatelů:

- počet uspořádaných akcí (kampaně ke zvyšování povědomí a odborná příprava) a počet účastníků akcí nebo kurzů odborné přípravy, jakož i úroveň jejich spokojenosti,
- počet úředníků účastnících se systému výměny úředníků,
- počet oznámení návrhů vnitrostátních pravidel obsahujících ustanovení o vzájemném uznávání,
- úroveň spokojenosti hospodářských subjektů používajících dobrovolné prohlášení o vzájemném uznávání a s tím související přínosy z hlediska jejich snížení nákladů,

- počet oznámení o správních rozhodnutích o odepření nebo omezení přístupu na trh,
- počet případů, které podniky postoupily do sítě SOLVIT, a podíl vyřešených případů,
- počet odvolání ke Komisi a počet závazných rozhodnutí přijatých Komisí,
- počet obdržených stížností na nesprávné uplatňování zásady vzájemného uznávání,
- počet požadavků přijatých kontaktními místy pro výrobky, lhůty pro odpověď a úroveň spokojenosti hospodářských subjektů,
- počet uspořádaných zasedání k problematice správní spolupráce a počet účastníků.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Návrh má snížit administrativní zátěž tím, že umožní:

- zlepšit znalosti o podmínkách a způsobech uplatňování zásady vzájemného uznávání,
- snazší přístup k informacím o vzájemném uznávání,
- usnadnit prokázání, že výrobek byl uveden v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a proto se na něj vztahuje uplatňování zásady vzájemného uznávání,
- přístup k bezplatným a účinným prostředkům pro napadnutí správních rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

Vzájemné uznávání se použije v přeshraničních situacích pouze tehdy, pokud by hospodářský subjekt chtěl obchodovat v jiných členských státech s výrobkem již uvedeným v souladu s právními předpisy na trh v některém členském státě. Opatření samotných členských států nemohou vyřešit problémy spojené s uplatňováním zásady vzájemného uznávání na celém jednotném trhu. Pokud má být uplatňování této zásady účinné, musí se opírat o harmonizované postupy využívané stejně všemi vnitrostátními orgány. Pouze takové harmonizované postupy mohou zaručit, že vnitrostátní orgány budou uplatňovat tuto zásadu stejným způsobem, a společně tak zajistí rovné zacházení, bez ohledu na zemi, ve které chtějí uvést na trh své výrobky. Ponechání procesních aspektů uplatňování zásady vzájemného uznávání na každém členském státu by oslabilo tuto zásadu rozložením způsobu fungování do 28 různých a možná protichůdných postupů.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Uplatňování zásady vzájemného uznávání, která se odvozuje z judikatury Soudního dvora, bylo předmětem několika interpretačních sdělení a nařízení (ES) č. 764/2008. Nařízení zavedlo několik procesních záruk, které měly usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Navzdory tomu je uplatňování zásady stále problematické, většina hospodářských subjektů si této zásady buď není vědoma, nebo na ni nespolehá. Vnitrostátní orgány jsou navíc obezřetné při udělování přístupu na trh pro výrobky, které jsou již uvedeny v souladu s právními předpisy na trh v jiném

členském státě a na které se vztahuje vzájemné uznávání. Také nedostatek spolehlivých údajů velmi znesnadňuje hodnocení dopadů této zásady na vnitřní trh.

1.5.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

Návrh je soudržným doplňkem řady iniciativ v oblasti volného pohybu zboží, například směrnice (EU) 2015/1535 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, směrnice 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků, nařízení (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích, síť SOLVIT a harmonizačních právních předpisů EU.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Časově omezený návrh/podnět

– Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– Finanční dopad od RRRR do RRRR

Časově neomezený návrh/podnět

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2018 do roku 2020,

– poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení³⁷

Přímé řízení Komisí

– √ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

– prostřednictvím výkonných agentur;

Sdílené řízení s členskými státy

Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

– třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;

– mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);

– EIB a Evropský investiční fond;

– subjekty uvedené v článcích 208 a 209 finančního nařízení;

– veřejnoprávní subjekty;

– soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;

– soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;

– osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

– Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

³⁷

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html



2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Každých pět let Komise přezkoumá uplatňování tohoto nařízení a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva posoudí fungování nařízení a zásady vzájemného uznávání i jejich dopad na volný pohyb zboží a na vnitřní trh se zbožím, a to na základě zpětné vazby získané od zúčastněných stran, včetně relevantních informací od členských států.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Zavedení nástroje IT pro usnadnění komunikace a oznámení o správních rozhodnutích o odepření nebo omezení přístupu na trh s sebou nese určitá technická rizika. Komise je však vlastníkem nástroje IT, který má být pro účely návrhu používán, a zodpovídá za jeho každodenní provoz, údržbu a vývoj. Systém vyvíjí a spravuje interní dodavatel, čímž je zajištěna vysoká úroveň kontinuity provozu.

2.2.2. Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly

Za účelem řešení rizik zjištěných v bodě 2.2.1 Komise zajistí pravidelná setkání s členskými státy a bude poskytovat odbornou přípravu a poradenství s cílem umožnit řádné a bezproblémové provádění návrhu.

2.2.3. Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb

Rizika zjištěná v bodě 2.2.1 budou řešena poskytováním pomoci a informací příslušným zúčastněným stranám.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jiné protiprávní činnosti se v souvislosti s jednotnou digitální bránou bez jakéhokoli omezení použijí ustanovení, která se na činnosti Komise standardně vztahují, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
			zemí ESVO ³⁹	kandidátských zemí ⁴⁰	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	0203 Vnitřní trh zboží a služeb	RP/NRP ³⁸				
	020301 Provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb	RP	ANO	NE	NE	NE

³⁸ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

³⁹ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁴⁰ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

Tato opatření budou hrazena z finančních zdrojů již naplánovaných v oficiálním finančním plánování Komise, nejsou nutné žádné další prostředky.

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	02 03 Vnitřní trh zboží a služeb
------------------------------------------	-------	-------------------------------------

GŘ: GROW			Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM 2018–2020
•Operační prostředky						
02 03 01	Závazky	(1)	0,700	0,300		1,000
	Platby	(2)	0,350	0,500	0,150	1,000
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1a)				
	Platby	(2a)				
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁴¹						
Číslo rozpočtové položky		(3)				
CELKEM prostředky pro GŘ GROW	Závazky	=1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Platby	=2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)				
	Platby	(5)				
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)				
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 víceletého finančního rámce	Závazky	=4+6	0,700	0,300		1,000
	Platby	=5+6	0,350	0,500	0,150	1,000

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)							
	Platby	(5)							
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)							
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+6							
	Platby	=5+6							

Okruh víceletého finančního rámce	5	„Správní výdaje“
------------------------------------------	----------	------------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok	Další roky	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM 2019–2020
GŘ: GROW							
• Lidské zdroje		0,690	0,690				1,380
• Ostatní správní výdaje		0,135	0,195				0,330
GŘ GROW CELKEM		0,825	0,885				1,710

CELKEM prostředky na OKRUH 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)		0,825	0,885				1,710
-------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------	--	-------	-------	--	--	--	--------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce						
Závazky	0,700	1,125	0,885			2,710
Platby	0,350	1,325	1,035			2,710

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy	Druh ⁴²	Průměrné náklady	Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Další roky		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)						CELKEM (2018–2020)		
			Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem	
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 ⁴³ Posílení správní spolupráce mezi kontaktními místy																			
– Výstup	Výměna úředníků ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150								0,200	
– Výstup	Vizuální identita pro kontaktní místa pro výroby		1	0,100		0		0										0,100	
Mezisosčet za specifický cíl č. 1			6	0,300	10	0	15		15	150								46	0,300
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 Zvýšení povědomí o vzájemném uznávání																			

⁴² Výstupy se rozumí výrobky a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

⁴³ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

⁴⁴ Závazek v roce 2018 a provádění v období 2018–2020.

- Výstup	Kurzy odborné přípravy		20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
Mezisoučet za specifický cíl č. 1			20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
NÁKLADY CELKEM			26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2019	Rok 2020	Rok	Další roky	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM (2019–2020)
--	-------------	-------------	-----	------------	------------------------------------------------------------------	-----------------------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0203	0203					
Lidské zdroje	0,690	0,690					0,138
Ostatní správní výdaje	0,135	0,195					0,330
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,825	0,885					1,710

Mimo OKRUH 5⁴⁵ víceletého finančního rámce							
Lidské zdroje							
Ostatní výdaje správní povahy							
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce							

CELKEM	0,825	0,885					1,710
---------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a jiné výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁴⁵ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok 2019	Rok 2020	Rok	Da lí ro ky	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	5	5			
XX 01 01 02 (při delegacích)					
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)					
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁴⁶					
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)					
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– v ústředí				
	– při delegacích				
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO v přímém výzkumu)					
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)					
CELKEM	5	5			

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	<ul style="list-style-type: none"> – Vyvíjet, uplatňovat a sledovat politiku EU v oblasti vzájemného uznávání zboží – Provádět nové nařízení o vzájemném uznávání zboží – Provádět akční plán o vzájemném uznávání zboží stanovený ve strategii pro jednotný trh [COM(2015) 550]
Externí zaměstnanci	

⁴⁶ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁴⁷ Dilíci strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

K pokrytí dodatečných prostředků bude nezbytné alespoň částečné přerozdělení, které bude provedeno během ročního rozpočtového procesu.

- Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - dopad na vlastní zdroje
 - dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁴⁸					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

⁴⁸

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25 % nákladů na výběr.

PŘÍLOHA

Název návrhu/podnětu:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání zboží

- (1) POTŘEBNÉ LIDSKÉ ZDROJE A NÁKLADY NA TYTO ZDROJE
- (2) VÝŠE JINÝCH VÝDAJŮ SPRÁVNÍ POVAHY
- (3) METODY VÝPOČTU POUŽITÉ K ODHADU NÁKLADŮ
 - (a) Lidské zdroje
 - (b) Jiné výdaje správní povahy

Tato příloha musí být připojena k legislativnímu finančnímu výkazu při zahájení konzultací mezi jednotlivými útvary.

Tabulky s údaji slouží jako zdroj pro tabulky obsažené v legislativním finančním výkazu. Tyto tabulky jsou určeny pouze pro interní použití v Komisi.

(1) Náklady na potřebné lidské zdroje

 Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů. Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhloeno na tři desetinná místa)

OKRUH 5 víceletého finančního rámce		Rok 2019		Rok 2020		Rok		Rok N+3		... Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		CELKEM	
		FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)													
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	AD	5	690 000 €	5	690 000 €								
	AST												
XX 01 01 02 (při delegacích Unie)	AD												
	AST												
• Externí zaměstnanci ⁴⁹													
XX 01 02 01 (celkový rámec)	SZ												
	VNO												
	ZAP												
XX 01 02 02 (při delegacích Unie)	SZ												
	MZ												
	VNO												
	ZAP												
	MOD												
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)													
Mezisoučet – OKRUH 5 víceletého finančního rámce		5	690 000 €	5	690 000 €								

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁴⁹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

Mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce		Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		... Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		CELKEM		
		FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	FTE	Prostředky	
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)														
10 01 05 02 (v přímém výzkumu)	AD													
	AST													
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)	AD													
	AST													
• Externí zaměstnanci ⁵⁰														
XX 01 04 yy Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).	– v ústředí	SZ												
		VNO												
		ZAP												
	– při delegacích Unie	SZ												
		MZ												
		VNO												
		ZAP												
		MOD												
XX 01 05 02 (v nepřímém výzkumu)	SZ													
	VNO													
	ZAP													
10 01 05 02 (v přímém výzkumu)	SZ													
	VNO													
	ZAP													
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)														
Mezisoučet – mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce														
XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu. CELKEM														

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁵⁰

SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

(2) Výše jiných výdajů správní povahy

Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok 2019	Rok 2020	Rok	Další roky	... Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6).			CELKEM 2019–2020
OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
V ústředí:								
02.010211.00.01.10 – Náklady na služební cesty a reprezentaci	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 – Náklady na konference a zasedání	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 – Výbory ⁵¹								
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace								
02 03 01 – Informační a řídicí systémy	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – Zařízení a služby IKT ⁵²								
Jiné rozpočtové položky (podle potřeby upřesněte)								
Při delegacích Unie								
XX 01 02 12 01 – Náklady na služební cesty, konference a reprezentaci								
XX 01 02 12 02 – Další vzdělávání zaměstnanců								
XX 01 03 02 01 – Akvizice, pronájem a související výdaje								
XX 01 03 02 02 – Zařízení, nábytek, dodávky a služby								
Mezisoučet – OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,135	0,195						0,330

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

⁵¹ Upřesněte druh výboru a skupinu, do níž náleží.

⁵² IKT: Informační a komunikační technologie: musí být konzultováno GŘ DIGIT.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6).	CELKEM
Mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce						
XX 01 04 yy – Výdaje na technickou a administrativní pomoc (mimo externí zaměstnance) z operačních prostředků (bývalé položky „BA“)						
– v ústředí						
– při delegacích Unie						
XX 01 05 03 – Ostatní výdaje na řízení v nepřímém výzkumu						
10 01 05 03 – Ostatní výdaje na řízení v přímém výzkumu						
Jiné rozpočtové položky (podle potřeby upřesněte)						
Mezisoučet – mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce						

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

CELKEM OKRUH 5 a mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce							
-------------------------------------------------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

Potřebné prostředky správní povahy budou pokryty z finančních zdrojů, které již jsou vyčleněny na řízení akce a/nebo které byly přesunuty, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na stávající rozpočtová omezení.

(3) Metody výpočtu použité k odhadu nákladů

a) Lidské zdroje

Tato část objasňuje metodu výpočtu použitou k odhadu potřebných lidských zdrojů (předpokládané pracovní vytížení, včetně konkrétních pracovních míst (pracovní profily Sysper 2), kategorie zaměstnanců a příslušné průměrné náklady)

OKRUH 5 víceletého finančního rámce
<u>Upozornění:</u> Průměrné náklady pro každou kategorii zaměstnanců v ústředí jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
<ul style="list-style-type: none">• Úředníci a dočasní zaměstnanci <p>Průměrné náklady na jednoho úředníka (v přepočtu na FTE) jsou 138 000 EUR.</p>
<ul style="list-style-type: none">• Externí zaměstnanci

Mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce
<ul style="list-style-type: none">• Pouze pracovní místa financovaná z rozpočtu na výzkum
<ul style="list-style-type: none">• Externí zaměstnanci

b) Ostatní správní výdaje

Uveďte podrobnosti o metodě výpočtu použité pro jednotlivé rozpočtové položky, a zejména příslušné předpoklady (např. počet zasedání za rok, průměrné náklady atd.).

OKRUH 5 víceletého finančního rámce
Pokud jde o služební cesty, plánuje se 5 služebních cest za rok a průměrné náklady na jednu služební cestu činí 1 000 EUR. Průměrné náklady na konference / zasedání odborníků jsou 30 000 EUR.

Mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce